

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เป็นการประเมินโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ (CIPPI Model) โดยบูรณาการแนวคิดของ ประชุม รอดประเสริฐ (2547) และ วิโรจน์ สารรัตน์ (2553) ซึ่งเป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากรูปแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของ Stufflebeam et al. (1971) โดยการประเมินบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ ผลผลิต และผลกระทบ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาองค์ความรู้และแนวทางการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์กระบวนการโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับภาคเอกชนและมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ
3. เพื่อประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร 5 ด้าน คือ ด้านบริบทของโครงการ ด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ ด้านกระบวนการดำเนินงานของโครงการ ด้านผลผลิตของโครงการ และด้านผลกระทบของโครงการ

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ผู้ประเมินดำเนินการ ดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลโดยการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน แหล่งข้อมูล คือ 1) การศึกษาองค์ความรู้และแนวทางการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน 2) กระบวนการโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับภาคเอกชนและมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบบันทึกข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2. รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ตามกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 73 คน ผู้เรียน จำนวน 191 คน และบุคลากรของกลุ่มอีซูซุ จำนวน 10 คน ดำเนินการตามกิจกรรมภายใต้โครงการ ดังนี้

2.1 กิจกรรมความร่วมมือและจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยียานยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.2 กิจกรรมอบรมความรู้ด้านเทคโนโลยียานยนต์ ให้กับครูสาขาวิชาเครื่องกลของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร และวิทยาลัยในเครือข่าย งบประมาณจากบริษัทรีเพอร์อีซูซุเซลส์

2.3 กิจกรรมมอบชุดเครื่องยนต์อีซูซุ 1.9 ดีดีไอ บลูเพาเวอร์ และมอบทุนการศึกษาให้ผู้เรียนวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร โดยบริษัทในมูลนิธิอีซูซุ

3. รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 8 คน ผู้เรียน จำนวน 6 คน และบุคลากรของกลุ่มอีซูซุ จำนวน 5 คน

ระยะเวลาในการประเมินโครงการ แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ 1) ระยะที่ 1 ประเมินก่อนเริ่มดำเนินโครงการระหว่างวันที่ 1 - 15 สิงหาคม 2559 ใช้แบบสอบถาม ฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 ให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และบุคลากรของกลุ่มอีซูซุ เป็นผู้ตอบ 2) ระยะที่ 2 ประเมินระหว่างดำเนินโครงการ ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2559 - 30 มิถุนายน 2560 ใช้แบบสอบถาม ฉบับที่ 4 ฉบับที่ 5 และฉบับที่ 6 ให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และบุคลากรของกลุ่มอีซูซุ เป็นผู้ตอบ 3) ระยะที่ 3 ประเมินหลังเสร็จสิ้นโครงการ ระหว่างวันที่ 1 - 30 กรกฎาคม 2560 ใช้แบบสอบถาม ฉบับที่ 7 ฉบับที่ 8 และฉบับที่ 9 ให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และบุคลากรของกลุ่มอีซูซุ เป็นผู้ตอบ และฉบับที่ 10 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน เป็นผู้ตอบ

นอกจากนี้ใช้แบบสัมภาษณ์ จำนวน 3 ฉบับ สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และบุคลากรของกลุ่มอีซูซุ เพื่อนำข้อมูลมาเสริมผลการประเมินจากแบบสอบถาม เป็นการยืนยันความน่าเชื่อถือของข้อมูลให้มากขึ้น

สรุปผลการประเมิน

1. ผลการศึกษาองค์ความรู้และแนวทางการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน

1.1 ผลการศึกษาองค์ความรู้การดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน พบว่า การดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน ได้แก่ 1) พลัง

ประชาธิรัฐให้ความร่วมมือในการยกระดับคุณภาพวิชาชีพอาชีวศึกษาร่วมกับสถานศึกษา 2) ร่วมกันการสร้างค่านิยมหรือแรงจูงใจให้เด็กมาเรียนอาชีวะมากขึ้น 3) ร่วมกันการสร้างคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนอาชีวะให้ต่อเนื่องและยั่งยืน 4) ภาคเอกชนให้ความร่วมมือการผลิตผู้เรียนอาชีวะในสาขาที่ขาดแคลนให้มีปริมาณเพียงพอต่อการพัฒนาประเทศ 5) ส่งเสริมให้อาชีวะมีความเป็นสากลและมีความร่วมมือกับต่างประเทศมากขึ้น

1.2 ผลการศึกษาแนวทางการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน พบว่า แนวทางการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน ได้แก่ 1) การสร้างอาชีวะให้มีความเป็นเลิศในแต่ละด้าน โดยพัฒนาแบบครบวงจร 2) การสร้าง Excellence Model Schools ซึ่งจะพิจารณาคัดเลือกสถานศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญ มีรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสม 3) พัฒนาหลักสูตรและครูผู้สอน โดยให้มีสถาบันพัฒนาครูระดับอาชีวศึกษา 4) จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ 5) ร่วมกันพัฒนาฐานข้อมูล (Database) ทั้งในส่วนอุปสงค์ของความต้องการแรงงานวิชาชีพ (Demand) และอุปทานของแรงงานวิชาชีพที่เรียนจบมา (Supply) ของภาพรวมทั้งประเทศ 6) กำหนดมาตรฐานทักษะวิชาชีพ การเรียนการสอน การจ้างงาน ค่าตอบแทน ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความรู้ ความสามารถ และทักษะฝีมือ 7) แก้ไขกฎหมาย เพื่อให้ประโยชน์ต่อภาพรวมการยกระดับคุณภาพวิชาชีพอาชีวศึกษา

2. ผลการศึกษาวิเคราะห์กระบวนการโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับภาคเอกชนและมูลนิธิกลุ่มอีซูซู

ผลการศึกษาวิเคราะห์กระบวนการโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับภาคเอกชนและมูลนิธิกลุ่มอีซูซู พบว่า กระบวนการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับภาคเอกชนและมูลนิธิกลุ่มอีซูซู ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นการสร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการร่วมมือกันพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา 2) ขั้นการประสานหน่วยงาน/องค์กรภาคเอกชน/มูลนิธิกลุ่มอีซูซู 3) ขั้นการสร้างพันธสัญญาร่วมกัน 4) ขั้นการบริหารจัดการความร่วมมือเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา 5) ขั้นการพัฒนาความสัมพันธ์ 6) ขั้นรักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

3. ผลการประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซู ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

ผลการประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สรุปได้ดังนี้

1. ผลการประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ตามรูปแบบการประเมินแบบซีพีพี (CIPPI Model) โดยใช้แบบสอบถาม พบว่า

โดยภาพรวมทั้งโครงการ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายประเด็นเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) ด้านปัจจัยเบื้องต้น 2) ด้านผลผลิต 3) ด้านผลกระทบ 4) ด้านบริบท และ 5) ด้านกระบวนการ โดยทุกรายการผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ ซึ่งผลการประเมินเป็นรายประเด็นและตัวชี้วัด สรุปได้ ดังนี้

1.1 ผลการประเมินบริบท พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัด ทุกรายการอยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์โครงการ รองลงมาคือ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ความต้องการจำเป็นของการทำโครงการ ซึ่งทุกรายการผ่านเกณฑ์การประเมิน

1.2 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้น พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัด ทุกรายการอยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความพร้อมของอาคารสถานที่ รองลงมาคือ ความพร้อมของบุคลากร และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ความเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ ซึ่งทุกรายการผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

1.3 ผลการประเมินกระบวนการ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัด ทุกรายการอยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การติดตามและประเมินผล รองลงมาเป็น การปรับปรุงแก้ไข รายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวางแผน ซึ่งทุกรายการผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

1.4 ผลการประเมินผลผลิต พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัด ทุกรายการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และรองลงมา คือ ความพึงพอใจในผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ ซึ่งทั้งสองรายการผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

1.5 ผลการประเมินผลกระทบ พบว่า ด้านคุณภาพผู้เรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 76.72 ส่วนด้านรางวัลที่ได้รับคิดเป็นร้อยละ 80 ซึ่งทุกรายการผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

2. ผลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และบุคลากรของกลุ่มอีซูซู เกี่ยวกับโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซู ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกับแบบสอบถาม และได้ข้อมูลเชิงประจักษ์เพิ่มเติมมาสนับสนุนผลการประเมิน

สรุปผลการประเมินโครงการทั้งจากแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และบุคลากรของกลุ่มอีซูซู สรุปได้ว่า โครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซู ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านผลกระทบ ภาพรวมทุกตัวชี้วัด อยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ และบรรลุวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ จึงถือว่าเป็นโครงการที่ดำเนินงานได้ตามระบบการบริหารงาน และเป็นตามมาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน ส่วนผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ทั้งบุคลากรและสถานศึกษาได้รับรางวัลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซู ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ทั้งในระดับภาคและระดับประเทศ

อภิปรายผล

การประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซู ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ในครั้งนี้ ได้ข้อค้นพบสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษาองค์ความรู้และแนวทางการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน ที่พบว่า การดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน ได้แก่ 1) พลังประชารัฐให้ความร่วมมือในการยกระดับคุณภาพวิชาชีพอาชีวศึกษาร่วมกับสถานศึกษา 2) ร่วมกันสร้างค่านิยมหรือแรงจูงใจให้เด็กมาเรียนอาชีวะมากขึ้น 3) ร่วมกันสร้างคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนอาชีวะให้ต่อเนื่องและยั่งยืน 4) ภาคเอกชนให้ความร่วมมือการผลิตผู้เรียนอาชีวะในสาขาที่ขาดแคลนให้มีปริมาณเพียงพอต่อการพัฒนาประเทศ 5) ส่งเสริมให้อาชีวะมีความเป็นสากลและมีความ

ร่วมมือกับต่างประเทศมากขึ้น และแนวทางการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคเอกชน ได้แก่ 1) การสร้างอาชีพให้มีความเป็นเลิศในแต่ละด้าน โดยพัฒนาแบบครบวงจร 2) การสร้าง Excellence Model Schools ซึ่งจะพิจารณาคัดเลือกสถานศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญ มีรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสม 3) พัฒนาหลักสูตรและครูผู้สอน โดยให้มีสถาบันพัฒนาครูระดับอาชีวศึกษา 4) จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ 5) ร่วมกันพัฒนาฐานข้อมูล (Database) ทั้งในส่วนอุปสงค์ของความต้องการแรงงานวิชาชีพ (Demand) และอุปทานของแรงงานวิชาชีพที่เรียนจบมา (Supply) ของภาพรวมทั้งประเทศ 6) กำหนดมาตรฐานทักษะวิชาชีพ การเรียนการสอน การจ้างงาน ค่าตอบแทนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความรู้ ความสามารถ และทักษะฝีมือ 7) แก้ไขกฎหมายเพื่อให้ประโยชน์ต่อภาพรวมการยกระดับคุณภาพวิชาชีพอาชีวศึกษา ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการศึกษาโดยเฉพาะการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของสังคม ings ชุมชน สังคม ภาคเอกชน และสถานประกอบการมาร่วมกันพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ รังสรรค์ ณะพรพันธุ์ (2554: 175) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของสังคมในการจัดการศึกษาเป็นยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการจัดการศึกษาของสังคมยุคโลกาภิวัตน์ สมควรที่จะระดมสรรพกำลังของคนในชาติมาใช้ประโยชน์ เพราะการศึกษายังเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาของสังคม การดึงชุมชน สังคม เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจึงเป็นยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม โดยเฉพาะด้านการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และสถานประกอบการ เพื่อร่วมกันผลิตกำลังคนของประเทศที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ “สานพลังประชารัฐ ยกระดับคุณภาพวิชาชีพอาชีวศึกษา: Competitive Workforce” ที่ลงนามกันเมื่อวันที่ 21 มกราคม 2559 ได้กำหนดภารกิจหลักที่ต้องร่วมกันดำเนินการ 5 ประการ ได้แก่ 1) การสร้างค่านิยมหรือแรงจูงใจให้เด็กมาเรียนอาชีวศึกษามากขึ้น 2) การผลิตผู้เรียนอาชีวศึกษาในสาขาที่ขาดแคลนให้มีปริมาณเพียงพอต่อการพัฒนาประเทศ 3) การสร้างคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนอาชีวศึกษา 4) การสร้างอาชีพให้มีความเป็นเลิศในแต่ละด้าน และ 5) ให้อาชีวศึกษามีความเป็นสากลและมีความร่วมมือกับต่างประเทศมากขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปรีดา เกตุทอง (2557) ที่ได้วิจัยการพัฒนาแบบการจัดการความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการในการจัดการอาชีวศึกษา ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน พบว่า รูปแบบการจัดการความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการในการจัดการอาชีวศึกษาประเภทวิชา

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นรูปแบบการจัดการแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย 1) การร่วมวางแผน 2) การร่วมดำเนินกิจกรรม 3) การร่วมรับประโยชน์ และ 4) การร่วมประเมินผล โดยมีสมาคมวิชาชีพทำหน้าที่เป็นองค์กรกลางประสานงานความร่วมมือในลักษณะไตรภาคี

2. ผลการศึกษาวิเคราะห์กระบวนการโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับภาคเอกชนและมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ พบว่า กระบวนการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับภาคเอกชนและมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นการสร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการร่วมมือกันพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา 2) ขั้นการประสานหน่วยงาน/องค์กรภาคเอกชน/มูลนิธิกลุ่มอีซูซุ 3) ขั้นการสร้างพันธสัญญาร่วมกัน 4) ขั้นการบริหารจัดการความร่วมมือเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา 5) ขั้นการพัฒนาความสัมพันธ์ 6) ขั้นรักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง อาจเป็นเพราะว่า ทุกภาคส่วนของสังคมเห็นความสำคัญของการร่วมมือกันเพื่อการพัฒนาการจัดการศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ ประเวศ วะสี (2549: 73) ที่ได้แสดงทัศนะต่อการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาไม่ใช่เรื่องของครูและโรงเรียนเท่านั้น ทุกสิ่งทุกอย่างในสังคมควรเป็นไปเพื่อการเรียนรู้ของทุกคนไม่ว่าจะเป็นครอบครัว ชุมชน วัด โรงเรียน โรงงาน และสถานประกอบการ เพราะการศึกษาเป็นของทุกคน สังคมทุกมวลเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (All for Education) และกระบวนการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับภาคเอกชนและมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2550) ที่ได้ดำเนินการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในลักษณะคือ 1) เกิดจากความร่วมมือของสถานประกอบการกับสถานศึกษาตามความต้องการของสถานประกอบการ 2) สถานประกอบการเป็นผู้คัดเลือกนักเรียนนักศึกษา หรือร่วมมือกับสถานศึกษาหรือมอบหมายให้สถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการแล้วแต่กรณี 3) ผู้เรียนต้องทำสัญญาการฝึกอาชีพกับสถานประกอบการ 4) สถานศึกษาและสถานประกอบการร่วมกันจัดทำแผนการเรียน และแผนการฝึกอาชีพ 5) สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานวิชาชีพ ภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติเบื้องต้น สถานประกอบการเป็นผู้ดำเนินการฝึกอาชีพ และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิสิฐ เทพไกรวัล (2554) ที่ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก พบว่า กระบวนการสร้างเครือข่ายมี 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตระหนักถึง ความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ขั้นประสาน

หน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย 3) ชั้นสร้างพันธสัญญาร่วมกัน 4) ชั้นบริหารจัดการเครือข่าย 5) ชั้นพัฒนาความสัมพันธ์ และ 6) ชั้นรักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

3. ผลการประเมินโครงการโดยสรุปทั้งโครงการพบว่า ภาพรวมด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตและผลกระทบ ทุกตัวชี้วัดอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และบุคลากรของกลุ่มอีซูซุ ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานตามโครงการ และพยายามระดมทรัพยากรมาร่วมดำเนินงานอย่างเต็มความสามารถ เพื่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน นอกจากนี้อาจเป็นเพราะโครงการนี้เป็นโครงการที่ดี มีประโยชน์สามารถตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีรายละเอียดของวัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจน และได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารทั้งของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร และของมูลนิธิกลุ่มอีซูซุเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิสนุ พงศ์ศรี (2551: 38) ที่กล่าวว่า ลักษณะของโครงการที่ดีควรประกอบด้วย 9 ประการ ได้แก่ 1) มีพื้นฐานมาจากข้อมูลที่เป็นจริงและผ่านการวิเคราะห์มาแล้ว 2) สนองตอบความต้องการของประชากรหรือผู้รับบริการ 3) สามารถแก้ปัญหา พัฒนางค์การหรือหน่วยงานได้ 4) มีรายละเอียดของวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างชัดเจน และมีความเป็นไปได้สูง 5) สาระของโครงการมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน เช่น วัตถุประสงค์สอดคล้องกับปัญหา กิจกรรมหรือวิธีการดำเนินการ เป็นต้น 6) มีรายละเอียดของโครงการเพียงพอ เข้าใจง่าย และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้สะดวก 7) มีระยะเวลาแน่นอนในการดำเนินงานทั้งเริ่มต้นและสิ้นสุด 8) ได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร และ 9) สามารถติดตามประเมินผลได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของ สมคิด พรหมจ้อย (2552: 23-24) ที่กล่าวว่า ลักษณะของโครงการที่ดีมีลักษณะสำคัญ 6 ประการ ได้แก่ 1) มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการที่ชัดเจน วัตถุประสงค์ของโครงการหนึ่ง ๆ อาจมีหลายข้อ 2) มีความเป็นเอกเทศ โครงการแต่ละโครงการจะต้องมีการกำหนดขอบเขตของการดำเนินงานและความรับผิดชอบไว้อย่างชัดเจน 3) มีการกำหนดรูปแบบและรายละเอียดการดำเนินงานที่สอดคล้องกลมกลืนกัน โครงการหนึ่ง ๆ จะต้องมีการดำเนินงานต่าง ๆ ที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกันไปตั้งแต่เริ่มต้นโครงการจนสิ้นสุดโครงการที่เป็นระบบและมีระเบียบ 4) มีการระบุทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินงานทั้งทรัพยากรด้านบุคคล และแหล่งทรัพยากรที่สนับสนุนโครงการ งบประมาณและแหล่งเงินทุนที่จะนำมาดำเนินงาน 5) มีการกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและระยะสิ้นสุดที่แน่นอนโครงการจะต้องมีการกำหนดจุดเริ่มต้นว่าเริ่มโครงการเมื่อใดและจะดำเนินงานต่อไปจนถึงระยะเวลาอันใดเป็นเวลาสิ้นสุดโครงการ จึงไม่ใช่เป็นงานที่ทำประจำเรื่อย ๆ แต่มีการกำหนด

ระยะเวลาไว้อย่างแน่นอน 6) สามารถนำไปปฏิบัติได้ เป็นโครงการที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ไม่ใช่เป็นโครงการที่เลื่อนลอยหรือสวຍหรือ นำไปปฏิบัติไม่ได้ และการที่ผลสรุปทั้งโครงการ พบว่า ภาพรวมทุกตัวชี้วัด อยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการประเมินโครงการของ สุกี เวียงชัยภูมิ (2553) ที่ได้ประเมินโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix It Center) วิทยาลัยสารพัดช่างชัยภูมิ พบว่า 1) ด้านบริบทสถานะแวดล้อม มีความเหมาะสมในระดับมาก ได้แก่ วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสถานศึกษา โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ 2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น ผลการดำเนินงานตามโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของวิทยาลัยสารพัดช่างชัยภูมิ ได้สร้างความพึงพอใจให้ผู้ใช้บริการในระดับมาก 3) ด้านกระบวนการ มีความเหมาะสมในระดับมาก ได้แก่ การกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบให้บุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีการสรุปผลและรายงานผลโครงการได้รวดเร็ว มีการนำข้อมูลไปใช้เพื่อการปรับปรุงพัฒนา 4) ด้านผลผลิต ผลการดำเนินงานที่มีการให้บริการประชาชน มีความเหมาะสมในระดับมากเกือบทุกรายการ ได้แก่ ช่วยทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการนำเครื่องจักรเครื่องกลไปซ่อมในตัวเมือง ประหยัดเวลาในการให้บริการ และารู้ได้เห็นการซ่อมทุกขั้นตอนทำให้ได้รับความรู้ในด้านการบำรุงรักษาที่ถูกวิธีและถูกต้องตามหลักการ และสอดคล้องกับผลการประเมินโครงการของ ทวี อุบลสุนิ (2554) ที่ได้ประเมินโครงการการพัฒนาการจัดการศึกษาด้านอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 พบว่า 1) ผลการประเมินด้านบริบท โดยภาพรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนด 2) ผลการประเมินด้านปัจจัย โดยภาพรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนด 3) ผลการประเมินด้านกระบวนการ โดยภาพรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนด 4) ผลการประเมินด้านผลผลิต ในด้านผลที่เกิดกับนักเรียนในด้านอาชีพ โดยภาพรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนด 5) สรุปผลการประเมินโครงการการพัฒนาการจัดการศึกษาด้านอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 โดยภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนด

2. ผลการประเมินบริบท พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัดทุกรายการอยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์โครงการ รองลงมาคือ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ

ความต้องการจำเป็นของการทำโครงการ ซึ่งทุกรายการผ่านเกณฑ์การประเมิน อาจเนื่องจากการดำเนินงานตามโครงการนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร ได้สำรวจและศึกษาข้อมูลความต้องการจำเป็นก่อนจัดทำโครงการ จากนั้นได้กำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และนโยบายทางการศึกษา พระราชบัญญัติทางการศึกษาโดยเฉพาะด้านอาชีวศึกษา จึงทำให้ผลการประเมินโครงการด้านบริบทอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ แดเนี่ยล แอล สตัฟเฟิลบีม และคณะ (1971) ที่กล่าวว่า การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญเพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการเป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ เช่นเป็นโครงการที่สนองปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่ วัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายขององค์กรหรือนโยบายหน่วยงานหรือไม่ และเป็นโครงการที่เป็นไปได้ในแง่ของโอกาส ที่จะได้รับการสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ หรือไม่ ผลการประเมินดังกล่าวสอดคล้องกับผลการประเมินโครงการของ อรไพลิน รังสรรค์ลิขิต (2557) ที่ได้ประเมินโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ โรงเรียนสระยายโสมวิทยา ด้วยรูปแบบการประเมินโครงการแบบซีพี (CIPP Model) พบว่า ผลการประเมินด้านบริบท ในภาพรวม 7 ข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ 1) วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนและจุดหมายของหลักสูตร 2) ความคาดหวังของสังคมและชุมชนว่าโครงการสามารถพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของโครงการ 3) วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม 4) โรงเรียนต้องการที่จะพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะตามที่กำหนด 5) ชุมชนและผู้ปกครองให้ความร่วมมือสนับสนุนโครงการ 6) วัตถุประสงค์ของโครงการใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาของชุมชนได้ตามสภาพจริง และ 7) วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับผลการประเมินของ นันทะ ศรีเจริญโชติ (2556) ที่ได้ประเมินโครงการการพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนบ้านแหมบ๊ะ จังหวัดนราธิวาส พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมิน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทั้งด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตผ่านเกณฑ์การประเมิน และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3. ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้น พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัด ทุกรายการอยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความพร้อมของอาคาร

สถานที่ รองลงมาคือ ความพร้อมของบุคลากร และความเหมาะสมของงบประมาณ เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้รับผิดชอบโครงการและกิจกรรมย่อยภายใต้โครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ในวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และความรับผิดชอบต่องาน มีการร่วมมืออย่างเป็นทางการระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร กับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ และได้รับการสนับสนุนทั้งด้านงบประมาณและด้านทรัพยากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องจากมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ดังนั้นผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น จึงอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินโครงการของ เรวดี เอี่ยมจินตนาภิก (2557) ที่ได้รายงานผลการประเมินโครงการพัฒนาประชาคมสู่อาเซียนโดยใช้กระบวนการ “การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ” เพื่อการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนและบริหารเครือข่ายศูนย์อาเซียนศึกษา โรงเรียนอนุบาลลพบุรี พบว่า ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น ของผู้บริหารและครูผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการประเมินโครงการของ แม็ตซ์ (Matz, 1981) ที่ได้ประเมินโครงการการศึกษาด้านโภชนาการในโรงเรียนชนบทของรัฐเพนซิลวาเนีย สหรัฐอเมริกาโดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model พบว่า ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น การพัฒนาโครงการได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร และบุคลากรที่อยู่ในหน่วยบริการ ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการประเมินโครงการของ นันทนา ไกล้ชิต (2554) ที่ได้ประเมินโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ โรงเรียนบางสะพานวิทยา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก

4. ผลการประเมินกระบวนการ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัด ทุกรายการอยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การติดตามและประเมินผล รองลงมาเป็น การปรับปรุงแก้ไข รายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวางแผน ซึ่งทุกรายการผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก การดำเนินงานทุกขั้นตอนในโครงการนี้วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ได้มีการวางแผนการดำเนินงานและการดำเนินงานโดยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ ให้เข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมประเมินผล และร่วมปรับปรุงแก้ไข รวมทั้งมีการนิเทศติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะ โดยเฉพาะให้บุคลากรจากสถานประกอบการคือกลุ่มอีซูซุเข้ามาร่วมบริหารจัดการ เป็นการสร้างพันธมิตรร่วมกันในการพัฒนาการจัดการศึกษาของ

อาชีวศึกษา จึงทำให้ผลการประเมินด้านกระบวนการประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิสิฐ เทพไกรวัล (2554) ที่ได้วิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก พบว่า รูปแบบประกอบด้วย กระบวนการสร้างเครือข่าย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชั้นตระหนักถึง ความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ชั้นประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย 3) ชั้นสร้างพันธสัญญาร่วมกัน 4) ชั้นบริหารจัดการ เครือข่าย 5) ชั้นพัฒนาความสัมพันธ์ และ 6) ชั้นรักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เฮลมสเตดเตอร์ (Helmstedter, 2005: 407) ที่ได้ทำการศึกษากลยุทธ์ภาวะผู้นำ (Leadership Strategies) พบว่า ภาวะผู้นำทางการศึกษามี 6 กลยุทธ์ คือ 1) พัฒนาการสื่อสารให้ กว้างขวางขึ้น 2) ให้การสนับสนุนครูใหญ่ 3) การเป็นผู้นำแบบมีส่วนร่วม 4) เปิดโอกาสให้มีการ ร่วมกันตัดสินใจ 5) พัฒนาบุคลากรผู้ร่วมงาน และ 6) ส่งเสริมให้ชุมชนและสังคมมีส่วนร่วม และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มาโนช ชีพสุวรรณ (2556) ที่พบว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ของผู้บริหารสหวิทยาเขต ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา (เดิม) จังหวัดนครสวรรค์ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการตัดสินใจ ด้านการจัดองค์กร และด้านการจัดสรรทรัพยากร และผล การประเมินดังกล่าวมีความสอดคล้องกับ อุไร จุ้ยกำจร (2557) ได้ทำการประเมินการจัดการเรียน การสอนเสริมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางวิชาชีพ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้าและด้านกระบวนการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิสัยพรณ์ เสรีวัฒน์ (2555) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การประเมินเชิงระบบ โครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล พบว่า ด้านกระบวนการ มีการปฏิบัติตามแนวนโยบายการพัฒนา โรงเรียนสู่มาตรฐานสากลมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้านการปฏิบัติตามองค์ประกอบการบริหาร คุณภาพ 7 หมวด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และการจัดการเรียนการสอนเทียบเคียง มาตรฐานสากล มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

5. ผลการประเมินผลผลิต พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัด ทุกรายการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนิน โครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และรองลงมา คือ ความพึงพอใจในผลที่เกิดขึ้นจากการ ดำเนินโครงการ ซึ่งทั้งสองรายการผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจ เนื่องมาจาก การดำเนินงานตามกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการนี้ได้มีการวางแผนที่ดี ได้รับการ สนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอทั้งจากมูลนิธิกลุ่มอู่ชูและจากวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก

มหานคร มีกระบวนการบริหารงานและดำเนินงานที่เป็นระบบ เป็นไปตามปฏิทินการปฏิบัติงาน บุคลากรมีความรับผิดชอบ และมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ จึงสามารถพัฒนากิจกรรมภายใต้โครงได้บรรลุวัตถุประสงค์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และบุคลากรของกลุ่มอาชีพ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกกิจกรรม ทั้งกิจกรรมความร่วมมือและจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยียานยนต์ในวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กิจกรรมอบรมความรู้ด้านเทคโนโลยียานยนต์ ให้กับครูสาขาวิชาเครื่องกลของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานครและวิทยาลัยในเครือข่าย งบประมาณจากบริษัทตรีเพชโรชิซูเซลส์ จำกัด และกิจกรรมมอบชุดเครื่องยนต้อีซูซุ 1.9 ดีดีไอ บลูเพาเวอร์ และมอบทุนการศึกษาให้วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร โดยบริษัทในมูลนิธิกลุ่มอาชีพ ซึ่งทุกกิจกรรมบริษัทในมูลนิธิกลุ่มอาชีพให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวคิดของ ประเวศ วะสี (2549: 73) ที่ได้แสดงทัศนะต่อการจัดการศึกษาไว้ว่า การศึกษาไม่ใช่เรื่องของครูและโรงเรียนเท่านั้น ทุกสิ่งทุกอย่างในสังคมควรเป็นไปเพื่อการเรียนรู้ของทุกคนไม่ว่าจะเป็นครอบครัว ชุมชน วัด โรงเรียน โรงงาน และสถานประกอบการ เพราะการศึกษาเป็นของทุกคน สังคมทุกมวลเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (All for Education) และ รังสรรค์ ณะพรพันธุ์ (2554: 175) ยังได้กล่าวไว้ในทางสอดคล้องกันว่า การมีส่วนร่วมของสังคมในการจัดการศึกษาเป็นยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการจัดการศึกษาของสังคมยุคโลกาภิวัตน์ ทั้งนี้เพราะความจำกัดด้านทรัพยากรของรัฐบาลก็ดี ความไร้ประสิทธิภาพของระบบราชการก็ดี ทำให้การผูกขาดในการจัดการศึกษาของรัฐบาลไม่เป็นผลดีต่อใคร ๆ ในสังคมส่วนรวม สมควรที่จะระดมสรรพกำลังของคนในชาติมาใช้ประโยชน์ เพราะการศึกษายังเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาของสังคม การดึงชุมชน สังคม เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจึงเป็นยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม โดยเฉพาะด้านการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และสถานประกอบการ เพื่อร่วมกันผลิตกำลังคนของประเทศที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุดมสิน คันธภูมิ (2558) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พบว่า รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะครู ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน ศิษย์เก่า พระสงฆ์ เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล ประชาชนชาวบ้าน หน่วยงานของรัฐ และองค์กรเอกชน 2) กระบวนการสร้างเครือข่าย 3) ความร่วมมือ

4) องค์ประกอบสำคัญของเครือข่าย และ 5) คุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งผลผลิตเกี่ยวกับคุณภาพผู้เรียนสอดคล้องกับ พจนานุกรม อนุพันธ์ (2556) ที่ได้วิจัยเรื่องการสำรวจความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัด ศรีสะเกษ พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับความพึงพอใจจากมากไปหาน้อยดังนี้ 1) ด้าน คุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านมนุษยสัมพันธ์ 3) ด้านทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพ 4) ด้านบุคลิกภาพ 5) ด้าน ทักษะในการประกอบอาชีพ และ 6) ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ และสอดคล้องกับผลการ ประเมินโครงการของ ปัญจสุทธิ จันทรวงศา (2555) ที่ได้ประเมินโครงการฝึกวิชาชีพสำหรับทหารกอง ประจำการก่อนปลดเป็นกองหนุนของหน่วยบัญชาการสงครามพิเศษ ค่ายสมเด็จพระนารายณ์ มหาราช จังหวัดลพบุรี พบว่า ผลการประเมินด้านผลผลิต ผลทางตรงมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผลของการดำเนินงานโครงการฝึกวิชาชีพแล้วสามารถ บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ

6. ผลการประเมินผลกระทบ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นคุณภาพผู้เรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนด้านรางวัลที่ได้รับคิดเป็นร้อยละ 75 โดยทุกด้านผ่านเกณฑ์การ ประเมิน เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก การร่วมมืออย่างเป็นเครือข่ายระหว่างวิทยาลัยเทคนิค กาญจนานิเทศ มหานคร กับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ เป็นการดำเนินการเพื่อร่วมมือกันพัฒนาคุณภาพการ จัดการอาชีวศึกษาให้มีผลสืบเนื่องถึงคุณภาพของผู้เรียน ผู้เรียนมีแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพสอดคล้อง กับเทคโนโลยีใหม่และได้รับความรู้และประสบการณ์ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานหรือ สถานประกอบการ สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2559) ที่ต้องการการ สร้างคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนอาชีวะ (Quality) เพื่อให้เป็นที่ยอมรับตรงตามความต้องการของ ตลาด โดยมุ่งเน้นการพัฒนาให้เป็นคนเก่งและคนดี เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีต่าง ๆ เจริญก้าวหน้า อย่างรวดเร็วมาก จนทำให้สถานศึกษาอาชีวะตามไม่ทัน จึงต้องร่วมมือกันจัดทำและพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้เกิดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับการ พัฒนาธุรกิจของภาคเอกชน ด้านผลการประเมินผลกระทบสอดคล้องกับผลการประเมินโครงการของ อินดา แดงอ่อน (2553) ที่ได้ประเมินโครงการพัฒนาและส่งเสริมการใช้เครือข่ายการเรียนรู้เพื่อ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ใช้รูปแบบการประเมินแบบซิปปี้ (CIPPI Model) พบว่า โดยภาพรวมทั้งโครงการอยู่ในระดับมาก

ด้านผลกระทบ ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 76.72 ส่วนรางวัลที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 80.00 โดยทุกรายการผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนด รวมทั้งสอดคล้องกับผลการประเมินโครงการของ วิทยาลัย เสรีวัฒน์ (2555) ที่ได้ประเมินโครงการเรื่อง การประเมินเชิงระบบโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล พบว่า ด้านผลกระทบ ผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้น โดยภาพรวมผู้บริหาร ครู นักเรียนได้รับเกียรติบัตร รางวัล และได้ร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำคัญต่างๆ ในทุกระดับเพิ่มขึ้น ผู้ปกครองพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนมาตรฐานสากล ให้ความไว้วางใจ และเห็นความสำคัญในการเตรียมบุคลากรเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี 2558

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลประเมินไปใช้

จากผลการประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอีซูซุ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร พบว่า โครงการผ่านเกณฑ์การประเมินทุกประเด็นและทุกตัวชี้วัด วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ควรดำเนินโครงการนี้ต่อไป และเพื่อให้การดำเนินโครงการมีประสิทธิภาพ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรนำผลประเมินบางประเด็นหรือบางตัวชี้วัด ไปปรับปรุงพัฒนา ดังนี้

1.1 ด้านบริบท จากผลการประเมินพบว่า ในภาพรวมและรายตัวชี้วัด มีความเหมาะสมในระดับมาก ดังนั้นวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรวางแผนดำเนินการต่อไป

1.2 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้น พบว่า ความเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ควรวางแผนการเตรียมความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์ ให้เหมาะสม เพียงพอ และมีคุณภาพ

1.3 ด้านกระบวนการ พบว่า การประเมินผลมีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานโครงการมีประสิทธิภาพและเกิดการมีส่วนร่วมรวมพลังอย่างแท้จริงของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จึงควรให้ความสำคัญ โดยเฉพาะการให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผล ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ และดำเนินการอย่างเป็นระบบต่อเนื่องจนถึงสิ้นสุดโครงการ

1.4 ด้านผลผลิตของโครงการ ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก และโครงการย่อยแต่ละโครงการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้สูงขึ้น ดังนั้นควรดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไปอย่างต่อเนื่อง

1.5 ด้านผลกระทบ คุณภาพผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาพรวมอยู่ในระดับมาก และควรส่งเสริม สนับสนุนครูและผู้เรียนให้ตระหนักในการร่วมมือกับภาคเอกชนให้มากยิ่งขึ้นให้มีการพัฒนาที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการประเมินโครงการครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการประเมินโครงการ ซึ่งเป็นโครงการกิจกรรมอื่น ๆ ของของสถานศึกษาหรือของผู้เรียนหรือเป็นโครงการในฝ่ายต่าง ๆ โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPPI Model) หรือรูปแบบการประเมิน “CPO” ของเยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี

2.2 ควรมีการประเมินโครงการความร่วมมือทางการศึกษาอาชีวศึกษาระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับมูลนิธิกลุ่มอี่ชูชู ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ในปีการศึกษาต่อไป โดยใช้รูปแบบการประเมินอื่น เช่น รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Tyler) รูปแบบการประเมินของโพรวัส (Provus) รูปแบบการประเมินของสเติก (Stake) และรูปแบบการประเมินของสคริฟเวน (Scriven) เป็นต้น